145. Vpliv slabega na dobro

1 (Gospod): "Toliko bolj pa je skop in lakomen človek izredno velika strupena rastlina z obširnim delovanjem. Vsa njegova obsežna okolica naravnih življenjskih duhov, njegov izdih, ves njegov zunanji življenjski krog postane prav tak kot njegova notranjost; njegovi pokvarjeni naravni življenjski duhovi, ki ga obdajajo, pa zmeraj znova sprevračajo še dobre duhove naravnega življenja, ki prihajajo k njim, v svoje zlo, skopost in lakomnost.
2 Ker pa so ti naravni življenjski duhovi v nenehnem spopadu ne le s človekom, temveč tudi z živalmi, rastlinami, vodo in zrakom, zmeraj povzročajo tudi raznorazne boje, trenja in nepotrebno gibanje v zraku, vodi, zemlji, ognju in živalih.
3 Kdor hoče to v praksi doživeti, naj gre k zelo dobremu človeku, pri njem so tudi vse živali veliko krotkejše. Najprej opazimo to pri psih, ki kaj kmalu povsem prevzamejo značaj svojega gospodarja. Skopuhov pes bo gotovo tudi skopuška zverina, in ko žre, se mu nikar ne približaj. Pojdi pa k radodarnemu, blagemu človeku in opazil boš, če ima psa, da bo ta žival prav dobrodušna; raje se bo odmaknila od posode s pasjo hrano kakor pa se divje spopadla z nepovabljenim gostom. Tudi vse druge domače živali blagega in dobrosrčnega gospodarja bodo veliko krotkejše, da, celo pri rastlinah in drevesih bo ostročutnež zaznal precejšnjo razliko.
4 Poglejmo skopuhove služabnike, ali ne bodo večinoma tudi stiskaški, nevoščljivi in skopi in zaradi tega zahrbtni, lažnivi in sleparski! Celo prav dober in velikodušen človek, če je dalj časa v bližini skopuha, ki do vratu tiči v zlatu in srebru, bo postal nazadnje še sam skop in veliko manj dobrodelen.
5 Na zemlji pa je tudi tako, da slabo veliko hitreje spremeni dobro v svoje slabo, kakor dobro nekaj slabega v svoje dobro!
6 Poglejte si togotnega človeka, ki bi od same jeze in besa najraje pobil vse okrog sebe! Tisoč dobrih ljudi, ki ga opazujejo, bo nazadnje prav tako razsrjenih in bi najraje takoj planili po pobesnelem in mu izbili njegovo jezo, če bi le bilo na njegovi koži dovolj prostora za vse njihove roke. Zakaj tu en pobesneli razbesni tisoče in zakaj tisoč dobrodušnih ne pomiri enega pobesnelega?
7 Vse zato ker je in tudi mora biti, posebno na tej zemlji zaradi vzgoje Božjih otrok, privlačnost slabega in zlega veliko večja kakor privlačnost dobrega. Vzrok za to sem vam na splošno že prej ponazoril in mi ga ni treba zdaj ponavljati.
8 Znova si oglejte opisani rastlini in si predstavljajte zelo velik železen kotel! V njem hočemo skuhati tisoč takšnih zdravilnih rastlin v zdravilni čaj, in kdor od pljučnih bolnikov bi ga pil, bi tudi kmalu občutil njegovo zdravilno delovanje; kajti dobri naravni življenjski duhovi bodo kmalu popravili nekaj malega slabših duhov v njegovih prsih.
9 Nato pa vzemimo to posebno strupeno rastlino in jo vrzimo v kotel, v katerem kuhamo tisoč zdravilnih rastlin v zdravilno pijačo. Glejte, ta edina strupena rastlina bo vse zdravilne snovi spremenila v svoj smrtni strup in gorje bolniku, ki bi si drznil piti tak čaj! Resnično, to bi ga prav gotovo stalo življenje in po naravni poti bi mu ne bilo

mogoče pomagati!Ž
10 Zdaj pa vzemimo povsem nasproten primer! Kuhajmo tisoč grmov te strupene rastline v istem kotlu za smrtonosni čaj in dodajmo nazadnje v kotel le eno teh zdravilnih rastlin k tisoč strupenim! Oh, kako hitro se bodo vsi njeni dobri in zdravilni naravni duhovi spremenili v najsmrtonosnejši strup tisoč strupenih rastlin!
11 Iz tega spet povsem jasno izhaja, da ravno na tej zemlji iz povedanih razlogov slabo veliko prej spremeni dobro v svoje slabo kakor nasprotno.
12 Predstavljaj si množico slabih ljudi v neki pokrajini ali kakšni deželi, in se po pravkar slišanem vprašaj, ali je tam res odvisno od Božje ‚jeze', če jih zadenejo vsakovrstne nesreče! Povem vam in posebej tebi, prijatelj Stahar, da je vse to odvisno edino in samo od ljudi, njihovih dejanj in načina življenja, Božja ‚jeza' in Njegovo ‚maščevanje' pa s tem večno nimata nobene zveze, razen te, da sem Jaz stvari po naravi tako uredil, in to mora seveda ostati nespremenjeno, dokler obstaja zemlja, sicer bi zemlja razpadla in človeku ne bi mogla dati bivališča za njegovo preskusno življenje.
13 Zato se morate zdaj zelo resno in z vso močjo polastiti vsega dobrega, če nočete, da vas bo pogoltnilo mnogotero zlo.
14 Zato se trudite, da boste svoje notranje življenje izpopolnili z uresničevanjem Mojega nauka, saj vam potem strupi sveta ne bodo mogli več škodovati!"

146. Čudežna zdravilna rastlinica. Narava svetlobe in teme, dobrega in zla

1 (Gospod): "Znova se vrnimo k strupenemu kotlu s tisoč strupenimi rastlinami; ki se kuhajo v njem! Glejte, deset tisoč, tudi sto tisoč zdravilnih rastlin te vrste ne bi moglo odstraniti strupenih snovi iz kotla, polnega strupa! In vendar raste na tej zemlji drobna rastlinica na indijskem visokogorju, tudi na Sinaju jo najdemo: le košček, približno tolikšen kot srednje velika travna bilka, bi je morali vreči v veliki kotel strupa, in v trenutku bi se ves njegov strup spremenil v najbolj zdravilen čaj!
2 'Kako je to mogoče?' vprašuješ začuden ti, modri Stahar. Jaz pa ti povem, da se tudi to zgodi povsem naravno. Kako, to bom takoj jasno razložil tebi in drugim.
3 Glej, ko je v brezmesečni nevihtni noči trda tema, se ti zdi, da je v vsej neskončnosti enako temno. Tej temi, ki je očesu vsaj za nekaj časa smrtonosen strup, ker mu vzame vid, bo najmanjša iskrica sončne svetlobe odvzela njen strup in jo v trenutku spremenila v svetlobo.
4 Že vidiš, kam merim? Opazuješ in slutiš že lahko, vedeti pa še zdaleč ne moreš! Ker pa ne moreš vedeti, poslušaj!
5 Kako more ena iskra sončne svetlobe prepoditi vso temo in zakaj je brez nje sploh

temno? Zrak je sestavljen iz istih duhov - v najtemnejši noči in sredi najsvetlejšega dne!
6 Ko sonce povsem zaide, gredo postopno naravni življenjski duhovi počivat, vsak zase, in ker sami v sebi mirujejo in v svojih lahkih lupinicah ne vibrirajo, meseno oko ne opazi njihove navzočnosti in njihovega obstoja, in zato zazna meseno oko le temno noč brez svetlobe.
7 Ti seveda meniš, da tudi ponoči veje veter in torej naravni življenjski duhovi vendarle ne mirujejo! O, motiš se, še pojma nimaš o posebnem notranjem gibanju naravnega duha! Veter seveda veje tudi ponoči in tako se očitno gibajo tudi naravni življenjski duhovi, vendar ne posebno zase, temveč splošno v neko določeno smer, kamor jih prisili kak višji duh. Če pa začne na kakšni točki naravni duh ali vsa velika družba naravnih duhov, ki so tisti ognjeni jeziki, ki ste jih videli ti in drugi tukaj navzoči, izredno močno notranje vibrirati, bo na tisti točki postalo zelo svetlo in jasno, in to naznanja trenutek sprijemanja in v nastajanja nečesa.
8 V takšnem trenutku pa se vzburi tudi nešteta množica naravnih življenjskih duhov v najširši okolici, in zato postane svetlo in jasno v najširšem okolju. Kolikor močneje pa vibrirajoča sfera naravnih duhov vzburi sosednje duhove, toliko svetleje bo postalo v najširši okolici, in tako se množica duhov, ki se sprijemajo v nekaj nastajajočega, nagiba k podobnemu; najzgovornejši dokaz za to je sončna svetloba s svojo produktivno močjo in svojim vplivom na bližnja nebesna telesa.
9 Toda sončna svetloba svobodnih duhov naravnega življenja ne vzburja k nastajanju nečesa le na planetih, temveč tudi v svobodnem eteričnem prostoru; tu namreč s takšnim sprijemanjem svobodnih naravnih življenjskih duhov pogosto nastajajo stvari, o katerih se ni vaši modrosti še nikoli niti sanjalo.
10 In tako kakor si zdaj videl, da lahko ena sama svetla iskra z močjo sončne svetlobe v trenutku razsvetli neznansko velik temen prostor, lahko tudi navedena zdravilna rastlinica velik kotel, poln strupenega čaja, spremeni v nadvse zdravilno pijačo, saj duhovi naravnega življenja v majhni zdravilni rastlinici preveč intenzivno delujejo v pravem dobrem redu in zato bolj lene in neurejene duhove strupene rastline v trenutku prisilijo k urejenemu delovanju.
11 Prav tako je tudi z vplivom resnično življenjsko popolnega človeka najprej na svoje soljudi, potem pa tudi na naravne življenjske duhove v širokem okolju, ki so še prosti.
12 Dobri in urejeni ljudje bodo med bolj ali manj dobrimi tudi dobro delovali in bodo kot prave zdravilne rastline za manj dobre ljudi. Če pa ti ljudje, ki so naravno dobri le sami zase, zaidejo med zelo slabe, hudobne in pokvarjene, ki imajo svojo hudobno dlako na jeziku, se bodo kmalu in zlahka pokvarili tudi oni, ker jim njihova moč

življenjskega reda ne more nuditi nasprotne uteži; če pa je človek v sebi popoln, je podoben drobni zdravilni rastlinici v velikem kotlu strupenega čaja in iskrici sončne svetlobe v prostranem nočnem prostoru.
13 Če si tudi to pravilno razumel, boš končno spoznal, da vse zlo med ljudmi na tej zemlji resnično ne izvira iz Božje ‚jeze' in Božjega ‚maščevanja', temveč edino iz življenjskega reda ljudi, tako kot tudi dobro pogosto izvira iz enega edinega, v sebi popolnega človeka.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
Knjiga 4